A°. 1827. N°. 27.

ARNHEMSCHE COURANT

Zaturdag den 3 Maart.

FRANKFORT, den 27. Februarij.

Volgens berigten uit Odessa van den 10. dezer, had men toen aldaar berigten uit Konstantinopel van den 30. Januarij. De gezanten van Frankrijk, Oostenrijk en Pruissen hebben aanschrijving ontvangen, om voor als nog geen deel te nemen aan de onderhandelingen van de zijde van Rusland en Engeland, ten behoeve van Griekenland. Die van Pruissen en Frankrijk schijnen echter vroeger voordragen aan den reis-effendi gedaan te hebben, welke kunnen geacht worden eenigzins te strekken naar het doel dezer onderhandelingen.

PARYS, den 25. Februarij.

De *Constitutionnel* behelst heden het volgende:

» De wonderwerken vermenigvuldigen. Thans is het zake van een lichtend kruis, dat in de parochie Migné, op eenige uren afstands van Poitiers, is verschenen. De *Quotidienne* heeft reeds eenig berigt van die gebeurtenis gegeven, en de *Etoile* deelt er ons nu het proces-verbaal van mede. Er was juist een kruis geplant geworden, en op den oogenblik toen een der predikers het *Labarum* van *Konstantijn* aanhaalde, zag men boven eene kleine plaats, welke zich voor de hoofddeur der kerk bevindt, een lichtend kruis, ongeveer honderd voet boven de oppervlakte der aarde verheven. Dat kruis was tachtig voet lang.

» De evenredigheden, zegt het proces-verbaal, waren zeer regelmatig, en deszelfs met de grootste netheid afgemeten omtrek teekende zich volkomen af op een onbewolkten hemel, die nogtans begon te verdonkeren, want het was bijna vijf ure des avonds. Dat wonderwerk is op Zondag den 17. December waargenomen, en het proces-verbaal, dat den 22. dier maand opgemaakt, en door twee pastoors, een aalmoezenier, een maire, een adjunct, eenige kerkmeesters, een oud-militair, een gendarm en een en veertig getuigen geteekend werd, is op last van den bisschop van Poitiers gedrukt geworden.

» Het schijnt, dat men groote verwachtingen gebouwd heeft op dit niet zeldzame verschijnsel na het ondergaan der zon, welker gloed den horizon nog eenigen tijd na den ondergang verlicht. Men loopt overal met het proces-verbaal van dit wonderwerk te koop, en het is in alle dagbladen der congregatie overgenomen geworden. Wij zullen niet onderzoeken of dit lichtend kruis bij gelegenheid der aanhaling van het *Labarum* verschenen is, dan of die aanhaling door de verschijning veroorzaakt werd, wij nemen de zaak aan zoo als zij verhaald wordt, en vragen of men zich in de 19 eeuw vleijen kan, door dusdanige middelen de godsdienst te doen bloeijen. De mirakels van het *Diacre* van Parijs waren wel anders bevestigd dan de mirakels van Migné en van den prins van *Hohenlohe*; en wat dachten er de jezuiten evenwel van? zij verklaagden ze bij de overheid als lompe goochelkunstjes; zij verwierven zelfs eene aanschrijving van de politie om die mirakels te doen ophouden, welke hun hinderden, wijl zij voor het jansenisme dienden; en niemand hoorde er meer van.

» De goddelijke leer van het Evangelie strekt om de menschen beter te maken, om hen door den band van broederliefde te vereenigen en de aardsche neigingen te zuiveren. *Jezus-Christus* spreekt zelf in zijn Evangelie den vloek uit over die valsche wonderwerken, die de christelijke godsdienst niet behoeft en alleen strekken om het menschelijk verstand in den benaauwden kring van monniken-leer en bijgeloovige denkbeelden op te sluiten."

— In de zaak van den markies van *Maubreuil* voerde de advocaat des konings onder anderen het volgende aan:

Volgens het gezegde van *Maubreuil*, had men hem opgedragen de familie *Buonaparte* te vermoorden, en hem aangespoord een zeker getal lieden, op welke hij staat kon maken, uit te kiezen; doch men kon hem, zegt de aangeklaagde in zijne nota, tot niets overhalen voor den 16. April 1814.

» Ik werd belast" zegt hij verder, » met eenen brief van den generaal *Dupont*; ik had ook brieven van de Russische generaals . . . . *Laborie* zeide mij: doe alles wat gij wilt met de goederen van de familie *Buonaparte*, als ook met de paarden." Men heeft werkelijk bij *Maubreuil* gevonden eene uitnoodiging aan de bevelhebbers der vreemde troepen, om hem de sterke hand te leenen; maar zie hier tot welk doel.

Men wist dat *Roustan* verdacht was eenige juweelen van de kroon te hebben geroofd, en *Maubreuil* met nog een ander hadden zich aangeboden, dit te gaan onderzoeken. Men gaf hun te dien einde bevelen: deze geheime zending werd gedeeltelijk ten uitvoer gebragt.

Iedereen weet, dat de Koningin van Westfalen door *Dasies* en *Maubreuil* werd aangehouden; in haar rijtuig bevonden zich kistjes met diamanten. *Maubreuil* maakte er zich meester van, onder voorwendsel, van te zien of er zich ook diamanten van de kroon in bevonden, en de kistjes werden naar de Tuilerien gebragt. Maar behalve de kistjes waren er nog 86000 franken aan goudgeld in het rijtuig; *Maubreuil* maakte zich meester van dat geld, en bragt het niet aan het hotel van het gouvernement; hij ging het te Versailles verbergen.

Men vernam, dat eenige dagen vóór het vertrek van de Koningin van Westfalen, *Maubreuil*, die een van hare schildknapen was geweest, zich dikwijls aan haar hotel vervoegde, om het juiste tijdstip van haar vertrek te weten, en op deze wijze gelukte het hem op eene bedriegelijke wijze niet alleen de juweelen van de Koningin van Westfalen, maar ook het goudgeld dat zij had, te verdonkeren.

Men heeft zeker reeds de dagteekening dezer gebeurtenis opgemerkt. De voorgewende last om de geheele familie *Buonaparte* te vermoorden, was hem in de eerste dagen van April opgedragen. Nu, den 12 April had *Buonaparte* zijne waardigheid afgelegd, en de algemeene stedehouder des rijks was in de hoofdstad aangekomen. De bevelen, die *Maubreuil* overlegt, zijn van den 16., en den 16. was prins *Talleyrand* niet meer in het voorloopig gouvernement.

Bovendien, hoe zou men hem last gegeven hebben *Buonaparte* te vermoorden te midden van een nog niet ontbonden leger, en toen hij onder de bescherming der verbondene mogendheden naar zijne residentie moest worden overgebragt?

De brieven van *Dasies* bevestigen geenszins zijne voorgegevene zending.

In 1815, gedurende de honderd dagen, werd er een regterlijk onderzoek tegen *Maubreuil*, *Laborie*, *Dasies* en anderen begonnen, en de kamer van raadpleging verklaarde, dat er geene redenen bestonden om hen in staat van beschuldiging te stellen, wegens poging tot moord van *Buonaparte* en opligting van deszelfs zoon.

Het voorloopige gouvernement en het tegenwoordige gouvernement vreezen geenszins het aan den dag brengen der geheimen van dien tijd. *Maubreuil* had eene zending; deze bestond in het weder opsporen der kistjes diamanten van de kroon. Volgens deze ophelderingen, zeide de advocaat des Konings, welke wij gaarne het publiek in deze zaak geven, blijkt, dat de voorgewende grieven van *Maubreuil* tegen den prins *Talleyrand* zijne zaak moeten verzwaren.

De heer *van Maubreuil* antwoordde daarop het volgende: » Men geeft reeds toe, men ontkent niet de zending van den 20. April; dit is reeds iets, maar men ontkent de zending van den 17., omdat er dan schending van verdragen zoude gepleegd zijn. Verscheidene personen kunden deze zending, men heeft er sommigen van doen verdwijnen, anderen omgekocht, maar *Pelé-Semelé*, de markies *de Brosse* en *Montelegier* zouden de waarheid der daadzaken kunnen getuigen.

» Tijdens het veld van Mars, zeide hij *Laborie*: trek de kleeding aan van een officier van de garde en doodt *Buonaparte* op het veld van Mars; uw fortuin is gemaakt. Ik heb wel een los hoofd, evenwel begreep ik dat zulks onmogelijk was. Ik, die de daad van *Georges Cadoudal* als eene schoone opoffering beschouw, wilde iets ondernemen, en vroeg een enkel man. Dit was niet om naar het veld van Mars te gaan. De heer *Dasies* kan getuigen of deze zaak niet zoo is. De politie, die den eenen laat opligten en den anderen doet verdwijnen, kan dezen wel uitvinden.

» Het is zoo zeker, dat men mij eene zending heeft opgedragen, dat men bevelen aan de bevelhebbers der vreemde legers ter mijner beschikking stelde. Waarom zou men mij deze bevelen gegeven hebben, zoo de zending bestaan had in het opsporen van een kistje diamanten?

» Wat de diamanten van de Koningin van Westfalen betreft, deze zijn verspild. Men heeft er mij twee jaren na het voorval nog aangeboden. Men heeft gezegd, dat ik het goudgeld weggenomen had, omdat men de zaak heeft gedraaid zoo men wilde. De heer *Pasquier* heeft de processen-verbaal opgemaakt, en ik ben te Douai voor de vier zakjes met goudgeld veroordeeld geworden.

» Zoo behandelt men diegenen, van welke men zich bediend heeft. *Chartan* werd doodgeschoten toen hij zijne zending had volbragt. De vier zakjes goudgeld zijn in de Tuilerien op de nachttafel gelegd van iemand, op de nachttafel van den heer *de Vitrollès* . . . . In de gevangenis kwam men mij zeggen, noem zoodanigen persoon niet, gij zoudt zoodanige partij eene dienst doen.

» Mijne familie heeft mij het leven gered . . . . Men wilde mij doodschieten; de Keizer van Rusland, die zich niet plus bevond, wilde de zaak dempen.

» Zal de heer *de Vitrollès* ontkennen, te middernacht op zijne nachttafel de vier zakjes goudgeld te hebben ontvangen? Een getuige zou het tegendeel kunnen bevestigen, indien de heer *Delavau* hem niet laat vlugten.

» Gij hebt thans de magt in handen, ik ben slechts een ongelukkige, die zijne gezondheid heeft verloren. Het is niet zoo ongelukkig als het leven te verliezen; vóór 13 jaren was ik nog hattig.

» De geslagene komt niet klagen, hij roept om hulp, en zegt men moet dien mensch in de Bicètre opsluiten.

» Ik heb een boek over deze zaak te Londen, te Weenen en Aken doen uitdeelen; hetzelve is bekend; de mogendheden, die . . . . . woorden niet, zij hebben in het geheim geantwoord. Zie hier het gevolg: toen ik te Londen was, vroeg de Keizer van Rusland . . . .

Castlereagh een *Alien-bill* tegen mij; de lord, hoewel zwak, had den moed te antwoorden, dat men mij niet anders dan voor de regtbanken kon vervolgen.

» De Koning van Pruissen zou een millioen gegeven hebben, dat mijn boek niet in het licht was verschenen.

» Het is de heer *van Osmond*, aan wien men het openbaar maken van dit boek verschuldigd is. Ik waarschuwde hem, hij zeide mij, daarmede te lagchen. Gij zult weggejaagd worden, antwoordde ik hem, en twee maanden daarna, werd hij werkelijk weggezonden.

» De heer *Anglés* is de wreedaardigste van alle mijne vervolgers geweest. Ziedaar wat ik te zeggen had.

Middelerwijl de regtbank zich in de kamer van raadpleging bevond, begon er een gesprek tusschen den beklaagden en verscheidene personen. De beklaagde heeft zijn vonnis met gelatenheid aangehoord; hij zeide alleen: *Dit verwachtte ik*. Hij verklaarde, zich in beroep te willen stellen.

ARNHEM, den 2. Maart.

Heden morgen tusschen 3 en 4 ure is de Waal bij Gent in beweging geraakt, het ijs heeft eenigen tijd gedreven, doch is vervolgens weder vast gaan zitten. Heden morgen omstreeks elf ure heeft men hier van Nijmegen drie schoten gehoord, het sein van het begin van den ijsgang. Voor deze stad is het ijs ook eenigzins in beweging geweest, doch niet doorgedreven.

Bij Roerorth is het Rhijnijs reeds den 28. Februarij korten tijd in beweging geweest. De Roer echter zat toen nog onbewegelijk vast.

— Den 20. Februarij jl. is Z. K. H. de erfprins van Oranje aangesteld tot kolonel bij de infanterie, en met het grootkruis der militaire Willemsorde bekleed. Wij hebben het niet onbelangrijk geacht, het berigt hier over te nemen, dat een Engelsch dagblad van de plegtigheid, welke daarmede gepaard ging, mededeelt. Hetzelve is getrokken uit eenen particulieren brief: — *Brussel 21 Februarij 1827*. Gisteren had binnen deze stad eene belangrijke plegtigheid plaats. Daar het de verjaardag was van den oudsten zoon van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins van Oranje, dewelke nu tien jaren oud was, had Zijne Majesteit de Koning dien dag uitgekozen, om zijnen kleinzoon met den rang van kolonel bij de infanterie te bekleeden. Dien ten gevolge begaf Zijne Majesteit zich gisteren morgen, ten negen ure, naar het paleis van den Prins van Oranje, stelde den jongen Prins de benoeming van kolonel ter hand, en versierde denzelven te gelijk met het grootkruis der militaire Willemsorde. De nieuwe kolonel werd terstond daarop in uniform gekleed, welke gereed gemaakt, en met teekens van zijnen rang voorzien was. Hunne Majesteiten namen vervolgens het ontbijt. Middelerwijl was het fraaije plein voor het paleis van den Prins van Oranje, het vermaarde *Place Royale*, met zand bestrooid geworden. Omstreeks half twaalf ure kwamen de troepen van het garnizoen aan, en schaarden zich in orde van batalje. Ten twaalf ure verscheen de Koning, met den jongen Prins van Oranje in volle uniform, met schako en het lint der Willems-orde, te midden van het plein, verzeld van een groot en luisterrijk gevolg. Na de gewone militaire plegtigheden, gingen zij langs de gelederen der troepen, om dezelven in oogenschouw te nemen. Zij gingen vervolgens naar hunne vorige plaats terug, om de troepen te zien voorbijtrekken. De vaandels werden gestreken bij het passeren van Zijne Majesteit. Toen de troepen het plein verlaten hadden, werd bij eene dagorder de benoeming van den jongen kolonel bekend gemaakt, en het parool door denzelven gegeven. Dit was het belangrijkste oogenblik, daar de ontelbare verzamelde menigte, ondanks de strenge koude (11 graden van *Reaumur*), niet langer door de militaire magt weerhouden, van alle kanten kwam opdringen om de jonge telg van den beroemden stam van Nassau te beschouwen. De Koning zag met een glimlach van genoegen de geestdrift zijner Brusselaren, en als zij te digt naderden en dreigden binnen den tot ontvangst van het militaire parool gevormden kring te dringen, gaf hij met de hand te verstaan, dat zij achteruit moesten gaan. De bevelhebbers, de welwillende gezindheid van hunnen Souverein besperende, vermaanden hunne manschappen om geen geweld te gebruiken, en *zachtjes, zachtjes* werd van alle zijden gehoord. De menigte had derhalve alle gelegenheid om hare nieuwsgierigheid te voldoen; aller oogen waren op den jongen kolonel gevestigd, die in eene zedige houding aan de regterhand van zijnen doorluchtigen grootvader stond. Iedereen was opgetogen over zijn voorkomen, en lieden van allerlei stand riepen in het Vlaamsch: *wat een lief kindeken!* hij zal een even goed krijgsman als zijn vader wezen. Toen eindelijk deze doorluchtige personaadjes naar het paleis van den kroonprins teruggekeerd waren, bleek het, dat te Brussel geen vriend van hoezeeën en luid gerucht is, dat stilzwijgend af, en een hartelijk en opregt gejuich verzelde hen tot binnen 's huis. De Koning gaf vervolgens een luisterrijk gastmaal, en 's avonds de Prins van Oranje een kinder-bal, op hetwelk Hunne Majesteiten tot negen ure bleven; verscheidene Engelsche kinderen waren daarop genoodigd.

TUBBERGEN, den 28. Februarij.

Jongstleden nacht werd een zekere *Frits Naarhuis*, naar men vermeent een fameus aanvoerder der sluikers, aan het hoofd zijner bende, in de gemeente Tubbergen, arrondissement Almelo, terwijl hij een der rijksambtenaren worstelde en met denzelven worstelde, door het toevallig losgaan van des laatstgenoemdens pistool, doodgeschoten. De heeren officier, regter-commissaris en griffier bij de regtbank te Almelo, hebben zich dadelijk ter plaatse van schouwing en informatien naar de plaats begeven.

ARNHEM, den 3. Maart.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 2. Maart	4 El	3 Palm	0 Duim,	gewassen	110 D.	gevallen	0 D
Den 3. dito	4 El	1 Palm	0 Duim,	gewassen	0 D.	gevallen	20 D

Heden overleed, in den ouderdom van 71 jaren, mijne geliefde en eenig overgeblevene Zuster, Jonkvrouwe *COENRADINA WILLEMINA Baronnesse van REEDE van de PARKELER*.

TWELLO, den 21. Februarij 1827.

E. L. DOUAIRIÈRE VAN BOECOP, Geb. VAN REEDE.

Heden nacht, ten 1 ure, overleed, na eene ziekte van ruim 12 weken, onze geliefde oudste Zoon *JAN ROELAND GERARDUS*, in den ouderdom van bijna 9 jaren.

Zijne vroeg ontwikkelde goede hoedanigheden en zachte inborst doen ons zijnen dood met bittere tranen beweenen.

ARNHEM, den 27. Februarij 1827.

D. G. VAN EMBDEN,
C. M. VAN EMBDEN, Geb. HANSSEN.

Heden morgen ten half acht ure, werd mijn teedergeliefde Echtgenoot, de Heer *FRANCISCUS WILLEM EVERTS*, *Practizerend Geneesheer alhier en President van de Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt in Gelderland*, na eene hevige zinking-koorts van slechts vijf dagen, in den ouderdom van zes en veertig jaren, te midden van zijnen nuttigen werkkring, door den onverbiddelijken dood, aan mij en mijne *tien* kinderen, waarvan het jongste slechts een half jaar oud is, ontrukt.

ARNHEM, den 1. Maart 1827.

J. H. VAN MEURS, Wed. F. W. EVERTS.

Heden overleed te ARNHEM, op den eersten Maart 1827, in het acht en zestigste jaar zijns ouderdoms, de WelEdele zeer Geleerde Heer *SIMEON BEVERLY HEREFORD*, in leven *Medicinæ Doctor*, en *Lid van de Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt in Gelderland*.

† † † De Deelhebbers in de NEGOTIATIE voor de STRAATWEGEN van *ZUTPHEN* naar *APELDOORN* en *DIEREN*, worden verwittigd, dat op Maandag den 5. Maart 1827, des middags te twaalf uren, in een der Vertrekken van het Raadhuis te *Zutphen*, door Commissarissen, in tegenwoordigheid der Deelhebberen, zal worden gedaan REKENING en VERANTWOORDING van de OPBRENGST der TOLLEN, op gezegde wegen over 1826;

En ter gelijker tijd geregeld het DIVIDENT over hetzelve jaar uit te betalen.

Zutphen, den 27. Februarij 1827.

De Commissarissen tot de voorschrevene Negotiatie,
SWAVING, President-Commissaris.
J. A. VAN HASSELT, Commissaris en fungerend Secretaris.

§ † § De Commissie, van wege Zijne Majesteit benoemd tot het aankoopen van KAVALLERIE-PAARDEN voor het Rijk, maakt bekend, dat zij zich provisioneel, voor ten minste 14 dagen, te *Zutphen* heeft gevestigd, alwaar zij dagelijks (uitgezonderd des Zondags) vaceert, van 's morgens 9 tot namiddag 1 uren, in het Logement *het Wapen van Overijssel*, kunnende een iegelijk, die gezind mogt wezen, om Paarden tot dat einde ter verkoop aan te bieden, zich aldaar, ter plaatse en ure voorschreven, met dezelve vervoegen; terwijl, ingeval gemelde Commissie goed mogt vinden om zich naar elders te verplaatsen, zulks in tijds door de Nieuwspapieren zal worden bekend gemaakt. — De nadere bepalingen en voorwaarden, waarop de Paarden zullen worden aangenomen, zijn bij Billetten in al de voornaamste Gemeenten gepubliceerd en geaffigeerd.

Zutphen, den 28. Februarij 1827.

De Kolonel bij het Departement van Oorlog, President der Commissie,
L. DE CASEMBROOT.

† § † De Ondergeteekende, Correspondent der ONDERLINGE BRAND-WAARBORG-MAATSCHAPPY, onder Directie van den Heer *JACOB DE JONG*, te *Amsterdam*, ontvangen hebbende de gewone jaarlijksche Assignatien voor de Bijdragen der Deelgenooten in de Brandschaden en Administratie-kosten, heeft het genoegen aan de Eigenaren van Gebouwen, binnen deze Stad, te berigten, dat dezelve slechts bedragen *een en tachtig en een vierde Centen* van iedere duizend Gulden verwaarborgde som, in de gewone klasse, voor de Steden van het eerste onderdeel, onder welk onderdeel deze Stad is gerekend te behooren; zijnde alzoo die Deelgenooten derhalve nog circa een vierde gedeelte in Kosten minder verschuldigd geweest, dan de vroeger daarvoor bepaalde premie bij andere Sociëteiten of Maatschappij.

Arnhem, den 28. Februarij 1827.

G. H. MOLL.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

De Directie van dezelve Maatschappij berigt, dat zoodra de Navigatie wederom zal geopend zijn, de STOOMBOOTEN op *Antwerpen*, *Zeeland*, *Arnhem*, *Nijmegen* en *Keulen* de Dienst zullen hervatten op de dagen en uren nader bekend te maken.

Zoo wel de Vaartuigen als Werktuigen zijn, [illegible] in eenen volmaakter toestand gebragt, dan zij nog immer geweest zijn.

*** Bij den Boekhandelaar *C. A. Thieme* te *Arnhem*, is van de Pers gekomen en alom verkrijgbaar gesteld:

I. LOTGEVALLEN VAN LODEWYK MANHEIM. Eene op waarheid gegronde Geschiedenis. (*Niet vertaald*) . . *f* 2—00

II. LAUWERKRANSJE ter belooning en aanmoediging der lieve Jeugd; met 6 gekleurde plaatjes . . *f* 0—90

III. Dr. H. G. TZSCHIRNER, Twee Brieven, naar aanleiding van het onlangs te *Dresden* uitgekomen werk: *de Zuivere Katholieke Leer* . . *f* 1—25

Bij dit werkje zijn gevoegd twee hoogst belangrijke bijdragen, den overgang van twee personen uit de Roomsche tot de Hervormde Kerk betreffende. Deze personen zijn de Heeren MOLLARD-LEFEVRE uit *Lijon*, in *Frankrijk*, en JOSEPH BLANKO, eertijds Spaansch Geestelijke.

IV. G. H. HEIN, N. S. HOEK en W. VAN VLOTEN, predikanten te *Kampen*, DRIE LEERREDENEN tot besluit van het jaar 1825 en ter opening van het jaar 1826 . . *f* 0—90

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.